

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 23. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm1492.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det Sidste troer vist de fleste Kiøbenhavnere, og det er intet Under, da det jo netop var ved *Slesvig-Holstenernes* aabne Feidebrev mod *Danmark* og alt *Dansk*, at Kiøbenhavnerne mærkede, der virkelig var en *Dansk Sag*, som ogsaa de paa en Maade hørde til og blev nødt til at tage sig lidt af. Svævede derfor den *Danske Sag* ei i mere øiensynlig Fare end Krigen med *Slesvig-Holstenerne*, da vilde jeg 24allermindst i dette Øieblik, da vi alle maa gjøre fælles Sag mod fælles Fiende, gaae irette med *Kiøbenhavnerne* om deres Opfattelse af den *Danske Sag*, men vi maa dog endelig huske, hvad vi daglig læser om i Aviserne, at *Tydskerne* er nu allesammen paa Benene, og at *Danmark* er mod *Tydskland*, som, efter Holberg, "Tid mod Evighed" og "liden Landsby mod en stor og mægtig Stad," saa nu gjælder det at holde Ørene stive og Tungen lige i Munden, naar vi i en Ruf vil have det *Slesvigske Spørgsmaal* afgjort, og blot for at komme i en saadan ordenlig *Kæmpe-Stilling* midt i det *Slesvigske Spørgsmaal*, maae vi nødvendig vide, *hvor* vi staaer og føle, vi har Noget i Ryggen. Derfor maa dog *Kiøbenhavnerne* endelig besinde sig paa, at ligesom den *Tydske Sag* aabenbar er hele *Tydskland* og *Tydskheden*, og den *Franske Sag* hele *Frankrig* og *Franskheden*, saaledes er den *Danske Sag* hele *Danmark* og *Danskheden*, saa naar vi nu vil gjøre vor Paastand paa *Slesvig* gjældende, ikke blot mod det *Slesvig-Holsteenske Ridderskab* og de *Slesvig-Holsteenske Advokater*, men mod hele *Tydskland*, med eller uden det *Tydske Forbund*, der nu gjør lidet eller intet til Sagen, da maae vi baade have den Tro, at *Danmark* og *Danskheden* er Noget i sig selv, og have fattet den Beslutning, at det være nu saa lidt og synes i *Tydskerne*s Øine saa usselt og foragteligt som det kan, saa vil vi dog være det bekiendt og kæmpe for det til sidste 25Blodsdraabe. *Slesvig* har ikke blot, ligesom *Holsteen*, en Tidlang tilhørt *Kongen af Danmark*, og *Slesvig* har ikke blot engang været *indlemmet* i *Danmark*, ligesom *Elsaß* i *Tydskland* og *Belgien* i *Frankrig*, og *Slesvig* har ikke blot endnu *halvveis* en *Dansk*, ligesom *Elsaß* en *Tydske* og *Belgien* en *Fransk* Befolkning; men de *Slesvigske Danskere* har begyndt at vaagne op i den Følelse, at *Dansk* er deres *Modersmaal*, og at *Modersmaalet* er noget langt dybere, stærkere og elskeligere end *Tydskerne* troer, og vi, som i Kongeriget er vaagnede i den samme Følelse, vi føle os derved uopløselig knyttede til de *Slesvigske Danskere*, og jeg, for min Part, er, som Historiker, overbeviist om, at ligesaa lidt som de *Slesvigske Danskere* uden vor Hjælp kan "blive ved at tale *Dansk*" og have Gavn og Glæde deraf, ligesaa lidt kan vi uden de *Slesvigske Danskeres* Hjælp fortsætte og fuldende den *Danske* Udvikling, som skal bevise, at der ikke blot *haandgribelig* og *politisk*, men ogsaa *aandelig* og *folkelig*, har været og er et *Danmarks Rige* til. Det er da nødvendig min Mening, at netop nu, i Nødens Tid, da man kiender Venner, skal vi staae Last og Brast med de *Slesvigske Danskere*, som vil staae Last og Brast med os; men for at det skal have noget at betyde, maae vi dog baade troe, at hvad der vil hjælpe de *Slesvigske Danskere*, er noget i sig selv, og føle, at *Danmark* og *Danskheden* er værd at stride og at lide for. Naar vi altsaa skal kæmpe i og om *Slesvig*, da maae vi huske, vi kæmper paa og om *Danmarks Grændser*, men kæmper for *Danmarks Rige*, som dog vel maa være *til*, for at have *Grændser*, og maa aldrig sætte saa høi Priis selv paa den naturligste og hardtad uundværlige *Grændse*, som paa sig selv, som paa det *Danmarks Rige*, der ogsaa med lidt snevrere *Grændser* ikke blot har hutlet sig igjennem, men beholdt Kraft og faaet Lykke til at udvide sine alt for snevre *Grændser*. *Slesvig* er nemlig, hvad vi end siger og gjør, blevet et *Tvistens Æble* mellem *Tydskland* og *Danmark*, og om vi skal vinde Seier, maa Tiden vise, men var *Danmarks Rige*, uden *Slesvig*, slet ingen Ting, da var den *Danske Sag* aabenbar allerede afgjort og allerede *tabt*, thi hvad der ikke engang *til Nød* kan staae paa sine egne Been, lader nok være enten at skyde Andre omkuld eller at tage enten lidt eller meget med en Trumf, og var desuden *Danmark* og *Danskhed*, uden *Slesvig*, *aandelig* og *folkelig* talt, slet ingen Ting, da blev jo *Slesvig*, ved at indlemmes deri, enten til ingen Ting, eller det maatte være *Tydskheden* i *Slesvig*, der gjorde baade det og *Danmark* til *Noget*, altsaa være *Tydskheden*, der, ved en fortvivlet *Selv-Modsigelse* i eet *Aandedræt*, gjorde *Danskheden*, *aandelig* og *folkelig* talt, til noget *Ikketydsk*.